

AL SERVEI DE LA POR

Prima a l'agressor. Aquests mots defineixen exactament la solució que les cancelleries estan a punt de donar a la salvatjada d'Almeria. Anglaterra ho disfressarà com voldrà, però la realitat és que l'acord que estan a punt de concloure Londres i Berlín justifica l'agressió de la flota alemanya contra la ciutat andalusa.

Els diplomàtics potser consideraran que, amb el reintegrament de les potències feixistes al Comitè de no intervenció, han salvat una vegada més la pau europea. Trista il·lusió! La pau, pagada a aquest preu, no interessa els veritables pacífistes.

L'esperit casuístic, posat al servei de la por, arriba a fer miracles. Per exemple, el projecte que estudien els Governos angles i alemany consta de dos punts. En el primer es diu que totes les potències consideren un atac dirigit contra llurs vaixells de control com si fos dirigit contra elles mateixes, i que es consultin immediatament sobre les mesures a adoptar.

Però, a l'acte, un altre punt ve a destruir tot el que s'ha dit. Vegeu, si no: "Aquestes consultes no impliquen la renúncia al dret de legítima defensa".

El dret de legítima defensa! Segurament que l'Alemanya nazi deu considerar l'agressió contra Almeria com a l'exercici d'un dret de legítima defensa. Amb el projecte d'acord transcrit, que legitima les represàlies, la porta resta oberta a totes les monstruositats.

Mentrestant, els hidroavions italians amaren a Pollensa per engrossir el contingent aeri dels facciosos. Mentrestant, les ciutats espanyoles són bombardejades pels avions estrangers...

I de la retirada dels voluntaris, què? L'incident d'Almeria haurà servit per a arreconar aquesta qüestió, que potser hauria estat l'única mesura capaç de fer virar definitivament la lluita espanyola?

L'afer del "Deutschland" s'ha liquidat, com era de preveure, en contra nostre. Cal registrar la lliçó, encara que només sigui per a afirmar-nos — ho hem dit més d'una vegada, i els fets ens donen la raó — en el propòsit de guanyar la guerra, amb el nostre propi esforç, als camps de batalla ibèrics.

Rubió i Lluç

HA MORT

Encara viu el rossi dels actes celebrats a Catalunya amb motiu de commemorar i celebrar els vint anys del natali d'un dels seus fills més il·lustres i gloriosos, Antoni Rubió i Lluc, ens arriba avui la dolorosa nova de la seva mort ocorreguda anit, al seu domicili particular de Barcelona.

No fa molts dies, un dels seus deixebles més estimats i prestigiosos, Lluís Nicolau d'Oller, evocava, amb paraules vives, justes i precises, la figura d'aquest patriota i l'auila del qual han anat passant els homes més notables i més destacats de la nostra terra.

Tota la seva vida, al servei sempre de Catalunya, de les investigacions històriques de la nostra terra, fou escrita plànserament, humanament, pel seu deixeble.

(SEQUEIX A LA PAG. 3)

UN ALTRE CRIMINAL BOMBARDEIG NOCTURN SOBRE MADRID

No s'ha cedit ni un pam de terreny al front del Sud

Madrid, 9. — «Política» en la seva impressió dels fronts diu:

«Després d'haver rebutjat l'atac facciós al sector de Carabanchel i carrega d'Extremadura, la jornada d'ahir transcorregué amb normalitat al front del centre.

Tot just si es dispararen uns quants trets i es llançaren uns quants bombes.

L'enemic repetí a primeres hores de la nit d'ahir el criminal bombardeig de la població de Madrid.

Encara que amb menys intensitat que l'anterior bombardeig, les granades caigueren als carrers centrals a l'hora en què la gent hi transitava per retirar-se als seus domicilis. Les granades de l'enemic produïren algunes víctimes i el sobre-

salt cruel de dones i infants que cercaven refugi segur amb el pànic reflectit al rostre.

També en el front nord l'activitat dels facciosos de la "ratxat" facciosa s'ha dedicat a bombardejar. En contrast, les nostres forces de Leon han realitzat un avanç de més de quatre quilòmetres en el sector d'Oceja de Sajambre.

Per últim, en el front Sud, els facciosos han atacat les nostres posicions després d'una preparació artilleria i d'aviació. Però no ha im-

mutat l'espectacularitat de l'avang als nostres soldats, els quals han resistit valentment l'impetu feixista sense cedir un sol pam de terreny, ocasionant als rebels un gran nombre de baixes.

Les impressions sobre la crisi municipal a Lleida

El Director General d'Administració Local ha dit aquest matí als informadors que les notícies que tenia de la solució de la crisi de l'Ajuntament de Lleida eren molt bones.

Ha afegit que probablement aquest vespre podria donar notícies concretes respecte a aquest assumpte.

Creuer italià a Mallorca

Hi arribarà demà i recollirà els oficials morts del "Barletta"

Roma, 9. — El creuer «Bolzano» escortat per quatre contratorpeders sortí de Nàpols ahir a la tarda, en direcció a Palma de Mallorca, on arribarà el dijous al matí. Embarcarà els oficials morts a bord del «Barletta».

MES DE MIL DESERCIONS

Madrid, 9. — Una prova inconcusa de la desmoralització a la zona rebel, és el nombre d'evadits que es passen a les nostres files. Durant el mes de maig, hi ha hagut més de mil desercions.

Els mariners del «Deutschland» afirmen que els avions governamentals confetaren al foc dels vaixells rebels

Tànger, 9. — Segons les declaracions dels mariners alemanys que formaven part de la tripulació del «Deutschland» i que han estat alguns dies en aquesta ciutat, foren els vaixells insurrectes els que obrien el foc contra els avions governamentals mentre aquests sobrevolaven el vaixell alemany.

Com sigui que el «Deutschland» es trobava prop dels vaixells «nacionals», caigueren al seu damunt quatre bombes dels avions governamentals. Entre els membres de la tripulació, el bombardeig ha causat trenta-un morts i cent dinou ferits.

La nova Rússia

KIEV. La gran ciutat del sud de la URSS, capital de la Ucraïna, ha sofert un gran canvi en els darrers anys. Han estat empreses grans obres d'embelliment de la ciutat — com a totes les altres — i avui presenta un aspecte moderníssim. Vegeu la via Vorovski, una de les artèries vitals de la població... (Universal)

Dimitrov desitja una resposta clara i neta de la II Internacional

Moscou, 9. — L'Agència Tass ens comunica: «El secretari del Komintern, camarada Dimitrov, va rebre la resposta del secretari de la II Internacional, De Brouckere, respecte a la proposició feta per la III Internacional amb vista a la creació d'una Comissió tripartita formada per elements de la III Internacional, la II Internacional i la Federació Sindical Internacional, per a assegurar la unitat d'acció i mobilitzar les masses populars contra l'agressió feixista a Espanya.

Dimitrov ha contestat insistint a obtenir una resposta clara i neta.

En la seva resposta De Brouckere declara: «Reconeixem plenament la necessitat d'una acció enèrgica. La nostra Internacional, tota la seva responsabilitat, farà tot allò possible. Però ni el President ni el Secretari de la nostra Internacional no tenen plens poders en dispensables per a participar en el seu nom, al Comitè proposat».

Dimitrov en la seva resposta diu: «La contestació no ens sembla convincent, ja que el President i el Secretari poden demanar aquests plens poders. Es, per altra part, impossible admetre que l'absència de poders formals sigui decisiva quan es tracta de la vida i de la independència del poble espanyol, víctima de l'agressió i de la intervenció alemanya i italiana».

Dimitrov afegí que si les proposicions de la III Internacional es consideren inacceptables, la II Internacional té el deure de formular altres proposicions concretes que la III Internacional estudiarà immediatament.

S'insistirà per tal d'arribar a l'acció comuna de les tres Internacionals per a la defensa del poble espanyol

Paris, 9. — El periòdic «L'Humanité», publica una informació de Moscou reproduint un telegrama dirigit per Dimitrov a Ramon Lamondia, secretari del Partit Socialista Obrer espanyol; a Josep Díez, secretari del Partit Comunista i a Felip Preid, secretari interí de la U. G. T. El telegrama comença donant compte de la contestació de De Brouckere, President de la Internacional Obrera, en contestació a la proposició comunista sobre l'establiment de la unitat d'acció internacional per a la defensa del poble espanyol.

Invocant l'absència de poders necessaris, el President de la Internacional obrera socialista ha evitat contestar directament a la nostra proposició sobre l'establiment d'un Comitè de contacte amb vistes a l'acció comuna de les tres Internacionals per a la defensa del poble espanyol. Continuarem insistint perquè els dirigents de la Internacional Obrera fessin proposicions concretes a favor de la unitat.

No intervenció

14.000 homes han travessat l'Estret

Londres, 9. — Segons el corresponent del «The Times», a Tànger, 14.000 homes han travessat l'Estret per a traslladar-se de Ceuta a Espanya durant els darrers tres dies. 12.500 d'aquests homes són espanyols. Són, on la seva major part, reclutats que han acabat la seva instrucció militar al Marroc. La resta són legionaris.

Hem de remarcar, però, que des de fa molt temps no hi ha soldats espanyols al Marroc espanyol, i que aquests «joves reclutats» són, indubtablement, tropes italianes o alemanyes.

D'altra banda, no sortiren fa poc nombrosos contingents italians de Spezia en direcció a Espanya?

El Chaco, novament?

Bolivia es nega a reprendre les seves relacions diplomàtiques amb el Paraguai

Buenos Aires, 9. — A conseqüència de la decisió presa per Bolívia de reprendre les relacions diplomàtiques amb el Paraguai, la Conferència de la Pau d'El Chaco, reunida ahir, va prendre enarguents mesures per a impedir tota nova discussió pública entre els ex-belligerents.

La situació econòmica dels rebels és catastròfica

Madrid, 9. — «La Libertad» exposa la situació financera dels rebels com a cada vegada més catastròfica i anguniosa, malgrat els esforços que estan fent per tal d'evitar la bancarrota.

Enfront de tan ruïnosa gestió, els governs de la República, conscients de la transcendència del problema, han desenrotllat una tàctica que, sobrepassant-se a les enormes despeses de la guerra, permet fer front amb garanties solides a l'esdevinut. Això es pot fer per comptar amb recursos i reserves a benefici de la nostra solvència. Així, doncs, mentre que la situació financera i econòmica dels facciosos és insostenible, la de l'Espanya lliure és ferma i es pot mirar amb optimisme.

Els pilots alemanys fets presoners portaven passaports lliurats després de la data de l'entrada en vigor de l'acord de no intervenció

Estrasburg, 9. Anit passada es celebrà una reunió organitzada pel Comitè de vigilància dels intel·lectuals antifeixistes sobre la situació a Espanya.

Entre els oradors hi havia el senyor Picavea, representant del Govern basc a París, el qual afirmà que la guerra civil no és ni una guerra social ni una guerra religiosa, sinó una guerra d'interessos personals.

El degà de Canterbury, doctor Herbert Johnson, que es trobava a Espanya en el moment de la destrucció de Durango i Guernica, declarà haver vist els avions de bombardeig que l'alcalde de Guernica identificà més tard com a aparells alemanys. Va saber per un periodista anglès que els pilots alemanys fets presoners foren trobats amb passaports lliurats després de la data de l'entrada en vigor de l'acord de no intervenció.

Una infermera de l'hospital de Guernica descriví algunes escenes del bombardeig del qual fou testimoni presencial i víctima.

El diputat Salomó Grumbach, Jean Laroy, diputat dels Vooges, el literat Jean Richard Bloch i Guy Menant s'elevaren contra la política de no intervenció i es referiren al bombardeig de Guernica.

Monsenyor Ruch, bisbe d'Estrasburg, celebrà un servei religiós a la catedral a la memòria dels caiguts a Eusead. Hi assistí una gran multitud.

Que se'n vagin els estrangers!

A Salamanca, un destacament italià reprimeix disturbis promoguts pels «nacionalistes»

Madrid, 9. — Se sap que en el camp facciós existeix una mar de fons intensa que es tracta d'amagar, però que no s'aconsegueix. Una vegada són els falangistes davant dels requetés; una altra, els soldats arrossegats per la violència a les files dels rebels, els que protesten; i d'altres, els italians que assassinen els seus còmplices espanyols o es neguen a lluitar. I com a conseqüència d'aquest moviment de descomposició es practiquen detencions i afusellaments. Es a dir: els facciosos mantenen terminantment un règim de terror.

Recentment s'ha parlat de desordres a Salamanca i Màlaga. Els aids arribats continuen donant lloc a greus incidents i a protestes dels alemanys i italians amb la seva actitud insolent.

Grups d'espanyols s'els enfrontaren i a Salamanca hi hagué d'intervenir un destacament de forces italianes per a dissoldre els que lluitaven contra els estrangers. El destacament feu ús de les culates dels

fusells i de les pistoles. En protesta d'això s'organitzà una manifestació al crit «Que se'n vagin els estrangers».

Es dirigiren insults a l'anomenat ambaixador del Reich, i hom diu que aquest ha elevat una enèrgica protesta.

S'han practicat moltes detencions.

VINT CANONADES SOBRE CEUTA

Londres, 9. — Comuniquen de l'Agència Reuter de Gibraltar que anit dos vaixells de guerra tiraren vint canonades contra Ceuta.

Les bateries de la fortalesa intentaren repel·lir l'acció dels navilis, però aquests ja s'havien allunyat.

Més de deu mil homes sacrificats al front d'Euscadi

Els oficials del Terç, satísetes de la mort de Mola

Madrid, 9. — En aquests dies, militant petits cops de mà, les nostres forces han avançat al sector del Mont Pingarron més de mig quilòmetre.

Un dels darrers cavades per aquest sector és un minyó granadí que fou empresonat a Màlaga. La seva família resideix en territori lleial. L'enviaren a la línia de foc el dia 5 i el 6 al matí es passà a les nostres

línies. En les seves declaracions ha dit, entre altres coses ja conegudes, que els oficials del Terç s'alegraren molt de la mort de Mola.

Segons afirma, més de deu mil homes ha sacrificat el sanguinari general al front de Biscala. També diu que ha causat gran alegria que hagi caigut greument ferit el cèlebre comandant Tella, botxí dels lleialistes.

[illegible]

MATTEOTTI

Dos dies després, al vespre, el seu cadàver va ésser trobat a les ribes del Tíber, tot nallat i destroçat.

Quaranta-vuit hores abans d'ésser assassinat, Matteotti va pronunciar a la Cambra un dels discursos més violents i més perillosos que mai hagi hagut d'aquiescència Mussolini. Vint-i-quatre hores després d'ésser assassinat, havia de pronunciar-ne un altre, que era esperat amb expectació i esperança per les grans masses populars d'Itàlia.

Matteotti era el dirigent obrer de més coratge, de més visió, que donava cops més encertats i més contundents. Era un enemic perillós, un enemic a mort.

Per això, justament, Mussolini el va fer matar. Dos homes dels seus grups, dos gossos de confiança, capitanejats pel director d'un diari addicte, compliren l'acte monstruós, inspirat i ordenat pel «Duce» en persona.

Era el 10 de juny del 1924. Demà farà tretze anys.

Durant aquests tretze anys, els obrers, els liberals, els democràtics d'Itàlia han presentat batalla a Mussolini... Cada dia, cada hora ha presentat una escena d'aquesta illa desolada i herida. Propaganda il·legal, manifestos clandestins, premsa clandestina, reunions amagades, espies, provocadors, sabotejadors... Deportació, presó, assassinats.

L'oposició, la dignitat, es paguen cares. La vida, la llibertat en són el preu. Però l'exemple de Matteotti és sempre present als que, des de dintre del país i des de fora, combaten contra el feixisme.

Ara més que mai, Matteotti és un exemple. Ell havia denunciat tots els perills que comportava el feixisme. El terror a l'interior, la misèria, la decadència econòmica, la guerra, la guerra amb tothom, contra tothom, a l'exterior. Els italians, tots els italians, poden donar-se compte, ara, de com eren profundament profetes, sinceres, emocionades, les paraules que Matteotti llançava, des del seu escó de diputat, sobre la cara canina de Mussolini.

Fa tretze anys que el varen matar. Però l'hora en què tot el seu poble, tot un poble, el venfarà, cada dia s'apropa més...

--El pregó que més m'ha impressionat? El del 14 d'abril del 1931...--ens diu aquell home de la granota blava

Vegeu-lo, d'avant del radiador: és "ell", amb la seva pipa, granota blava, sense mitjons i amb sandàlies, que no es veuen, perquè aquests fotògrafs "tallen" per allà on els sembla. És Pere Pedret... (Boada)

—Voleu passar una bona estona? Voleu beure un bon moscatell? Imaginavos que veniu amb nosaltres... Us convidem a fer un traquet a la tasqueta del «Teio».

La tasqueta del «Teio» és una tasqueta molt avorrida, una tasqueta sense ràdio, sense clàbotes i sense venedors de corbates a peseta. Una tasqueta molt avorrida, repetim.

Quan arribem, el «Teio» està clavant foris cops de cap, assegut en un recó de sala; el coslet del tail·lell està dormint. Gairebé no hi ha ningú. Un parell de pagosos que fan el «bacarra» i dos més que els miren. Una noia de cara molt simpàtica està natejant unes copes. Heus ací tot el personal d'aquell vespre, a les vuit.

Entrem nosaltres, bevem una copa de moscatell. Es desperta el «Teio».

La noia ens mira, i somriu... Nosaltres la mirem, i també somriu.

ENTRA EL JOANET

—I el teu pare? —li preguntem.

—Vindrà aviat.

Seu presentat. El pare és el Pedret, el carter-pregoner-agutzil de Vinyols. El Joanet, és el fill.

—Li heu dit «calló» a l'estrella? —ens pregunta el minyó.

—Sí —li diem nosaltres.

Joanet es torna més vermell que un tomàquet. Vol tornar a preguntar, però s'entorolla. El seu cor, marxa com un foli. La camisa miga verduosa que porta, sembla que es vulgui estripar. Dintre seu no hi cap tanta impaciència.

—I què li sembla? —pregunta, finalment, molt fluixet, que gairebé no el sentim.

—Diu que ja té xicot! És un soldat.

—Amb aquesta confessió nostra, i que, per cert, és certa, Joanet rep un cop molt fort.

Ni zanes!

—Diu que ja en tens prou amb la Miquela...

Joanet calla. Nosaltres insistim: —Què és la Miquela?

Joanet encara calla. La nena del taullell ens diu: —Es una refugiada molt bonica.

TOT PER UN VAS DE VI

Pere Pedret acaba d'entrar. Això vol dir que no parlem més de l'altre afer, puix que Pedret no vol que el seu fill tingui promesa.

Pedret, veu abilitat amb la seva eterna granota blava, cobert el seu cap amb un casquet de soldat amb les insígnies de Correu, unes sandàlies als peus i sense mitjons. Aquests detalls, junt amb una pipa de fusta...

aquest gairebé l'ha trencada a cops de pipa.

—No em deixareu retratar mai —ens diu sempre—. Heu de saber que ni el dia que em vaig casar no em vaig deixar treure la pipa... I això que era un «retratero» que sabia enjovinar a la gent.

I així, de mica en mica, s'anava descausant, mentre que nosaltres, de memòria anàvem prenent notes.

Però...

—«Teio!» Portem vi.

I Pedret, sense recordar que estaven parlant, alçant-se de la cadira de boga, anà de cara al taullell. El «Teio» li va treure una copa d'aquestes en què als bars barcelonins us posen el calze.

—La voliu plena?

—Quan val plena? —preguntà Pedret.

—Quinze cèntims...

—Quinze cèntims! A quant pagueu aquest vi?

A setanta el litre.

—Mireu —li digué a «Teio» molt seriosament—. Mentre jo sigui agutzil, no podré permetre aquestes preces de pel. Aquest vi no el pagueu a setanta, ni a seixanta-cinc, ni a seixanta.

—A cinquanta-cinc —rectificà «Teio».

—Bé. Ara us el beveu vós; però ja en parlem, d'aquest vi...

Com un automàtic, la figura de Pedret, amb la seva granota blava, amb el casquet i sandàlies forades i la cara sense afeïtat, desaparegué misteriosament. Sortírem ràpidament. Tot inútil. Havia marxat de pressa.

Vàrem pagar el nostre servei, i marxàrem. Damunt de la taula del «Teio», hi havia una copa plena de vi clar.

LA «BALA DE PLATA»

Sempre seguint la terra que treu, pitja Pedret, ens traslladarem a Reus.

Qui el vulgut veure, cada dia, a tres quartes de dotze, és a la Plaça Roja, davant de les oficines de la Hispània, propietària de la línia regular Reus - Vinyols - Cambrils.

I cada dia, hom podrà veure com el «Chevrolet» (trenta-cinc places d'emportada de Reus soldats, dones, pàgesos i un carter. El carter de sempre.

Ja estem en marxa. «Bala de plata» passa per davant de l'Hospital Intercomarcal de Reus, per enfilar la carretera que va a Cambrils. El sol cau de ple. Fa una xafogor formidable. Anem completament a...

L'ESCOLA DEL PREGONER

El vell Pedret, va contestant a les nostres preguntes. Distret, remou la pipa a la pinya de cirerer, va templant el paisatge tantes vegades com pot.

Avellaners, terra, fulles seques, molt sol. De tant en tant, un paper estirat sota l'ombra d'un avellaner i engolint el dinar. La majestosa bota de cuir, brillant penjada a l'orella.

—On fou la vostra escola de pregoner?

—No sabia que «això» fos escola. Vaig servir de corbetta a Carriagut. Deien que ho feia bé, i que m'havia tornat a Vinyols, recordo que m'havia venut que un amic meu de sempre, després de molts anys, m'havia dit que m'havia estat a la pinya de cirerer, a un discurs tot ironia, al qual m'havia sistit tot el poble en peu.

—Quin és el pregó que més us ha impressionat des que «bucieu» a la corbetta?

—El del 14 d'abril del 1931. Fou una cosa molt emocionant. El poble, sense respirar, des dels balcons i dels llits per les teulades, escoltava la gran nova. Una vegada comprovant que era veritat, m'observaven tots una setmana.

—I sou agutzil també, oi?

—Sí.

—Molt temps?

—Ja ho crec, en temps de Monarquia i de República.

—Hont... —li diu el fotògraf boia, mentre comença a desenfocar la màquina, perquè ja arribem al final del viatge.

No en fais cas, noi —replica Pedret—. És joventut; no tens experiència. Ho veis, esser en temps de Monarquia, però per poc temps, puix que em despatxaren per revolucionari.

—I qui posaren al vostre lloc?

—El sagristà de l'ex-església.

—Així, doncs, sou agutzil d'un partit polític?

—A l'Esquerra Republicana de Catalunya.

HEM ARRIBAT

Un gran sotrac, seguit d'un cop de cap amb el seient del davant ens fa finalitzar la conversa. «Bala de plata» ha frenat, bruscamment.

Del nostre camió, comença a caure mica colrejant, el bon amic Pedret. Va voltant per la xicalla que, per fer preparar molt, ara resulta que s'ha posat molt rebó.

El camió de Vinyols, escenari del primer «gran pregó» de Pedret - A la dreta: Ja hem arribat! Pedret, al sostre del «Bala de Plata», dona el cistell a la dona més popular del poble: «La vídua de Vinyols» (Boada)

Al sector d'El Escampero les nostres tropes han conquistat diverses posicions enemigues

Gijón, 9. (Servei especial de Febus). — A la zona d'El Escampero s'ha realitzat una operació per les nostres forces i s'ha aconseguit assolir algunes trinxeres que l'enemic té a Pico Galera i turó d'Andallón.

Un grup de soldats lleials realitzà l'operació de càstig sobre les esmentades posicions, defensades per escasses forces enemigues. Els nostres homes s'apoderaren d'una metralladora, un fusell metrallador i diversos fusells i abundants municions. Com que el comandament no havia disposat la conquesta de les trinxeres, un cop acabada l'operació les nostres forces es replagaren ordenadament fins a les seves bases de partida sense que els faccions les hostilitzessin.

Al front Delmonte, sector de Cangas del Marceo, els soldats de la República han realitzat una petita operació a la serra de Santa Flor i Pico de Porley.

En aquesta operació passaren al nostre poder diverses trinxeres que tenien els rebels. Al lloc de la lluita foren recollits 20 morts, 20 fusells, 2.000 cartutxos, dues caixes de bombes, 400 ovelles, 24 porcs, 50 vaques i diverses cavalleries.

S'han rectificat a avantguarda algunes posicions de la serra de Santa Flor. Els mercenaris queden en difícil situació amb una gran tros de terreny tallat des d'on es dominen per les nostres armes les seves posicions de Porley i totes aquelles altures d'aquest sector asturià.

Per diversos sectors s'han presentat a les nostres línies, procedents del camp enemig, set soldats amb armament i sis pansons.

Als altres fronts, solament cal registrar algun duel d'artilleria, especialment al cercle d'Oviedo.

L'OFENSIVA DEL BON GUST

L'Ajuntament de Barcelona es disposa a emprendre l'ofensiva contra tots els enemics de l'estètica ciutadana.

Durant deu mesos, els «incontrolats» del gust, han convertit la ciutat en la Xauxa de llurs somnis. Quiloscos, cartells, pancartes, parades, monuments alegòrics... Totes les armes han estat bones per matar-nos les il·lusions que havíem posat en una ciutat bella, acollidora, model d'urbanisme.

L'Ajuntament fa saber que en netejar la ciutat no actuarà en un sentit partidista. I afegeix que té la certesa que no haurà d'emprar mesures coercitives car aquesta croada pro estètica de la ciutat obtindrà una favorable acollença entre tots els barcelonins.

Benvinguda sigui aquesta ofensiva! Esperem veure'n aviat els resultats. Quan la ciutat assoleixi aquell aire bell, ordenat, que es mereix, per força haurem de notar en els esperits les beneficències influències de la lògica i de l'estètica.

Defensa nacional als EE. UU.

Washington, 9. — Ha estat lliurat al Senat un projecte de llei de control nacional de les fàbriques d'armes i autoritzant el ministre de Guerra i Marina per a construir i adquirir les fàbriques necessàries per a la defensa nacional.

Els senadors Clark, Nye i Frazer secundaran aquesta proposició.

L'Estat controlarà les fàbriques d'armes?

Washington, 9. — Ha estat lliurat al Senat un projecte de llei de control nacional de les fàbriques d'armes i autoritzant el ministre de Guerra i Marina per a construir i adquirir les fàbriques necessàries per a la defensa nacional.

Els senadors Clark, Nye i Frazer secundaran aquesta proposició.

Els combatents catalans al front d'Euscadi

Radiograma que els combatents catalans al Front d'Euscadi han tramès al President de Catalunya.

«Combatents catalans al Front d'Euscadi i amics de Catalunya: hominagem a l'infam dels del Front, Diada del Corpus de Sang. Per Catalunya Per la República! Tots al Front d'Aragó. És l'única manera d'ajudar el Poble Basc.

Agraim acte Pro Euscadi i demanem que tinguin una realitat als fronts obrerts de Catalunya».

Signen Bonet, Pinyol, Soler, Joan Miquel i altres.

Radiograma al President Companys

Radiograma que els combatents catalans al Front d'Euscadi han tramès al President de Catalunya.

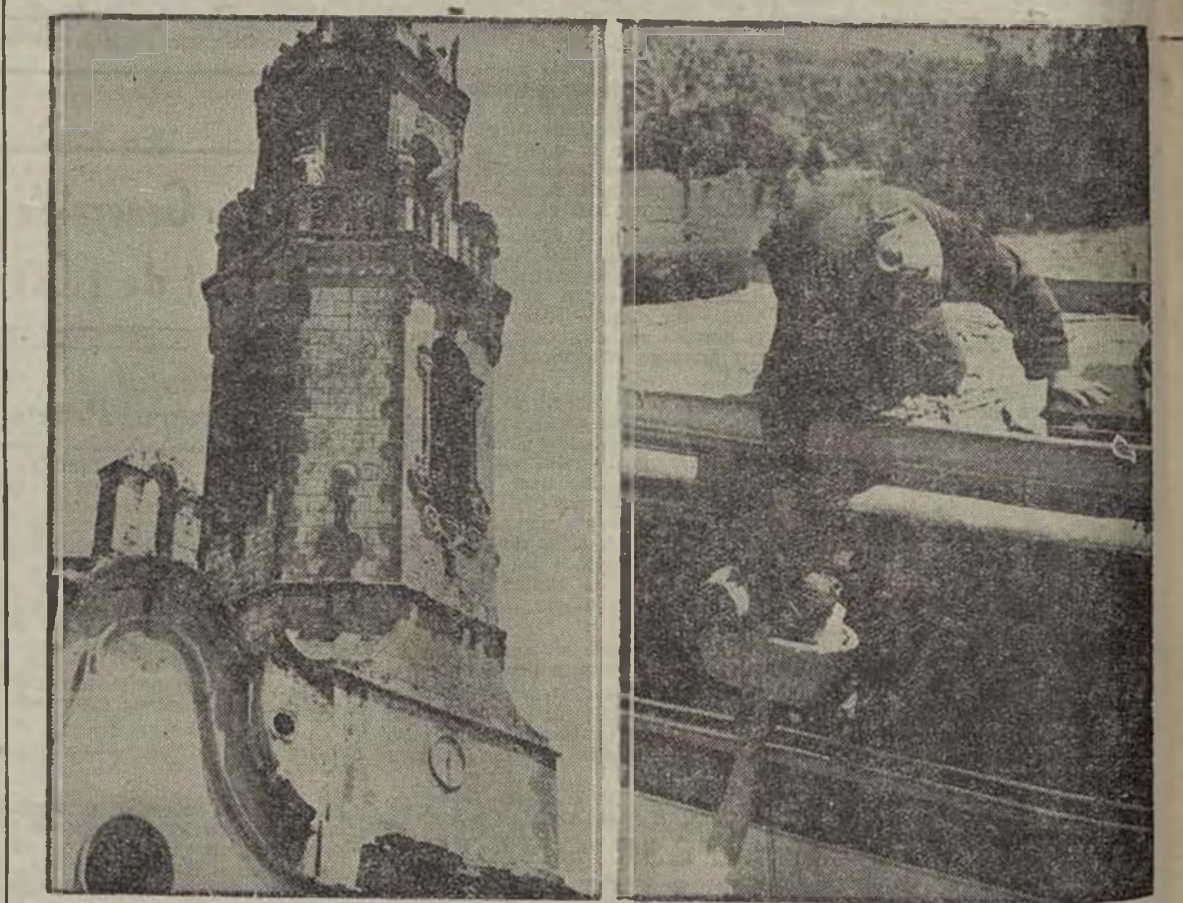
«Combatents catalans al Front d'Euscadi i amics de Catalunya: hominagem a l'infam dels del Front, Diada del Corpus de Sang. Per Catalunya Per la República! Tots al Front d'Aragó. És l'única manera d'ajudar el Poble Basc.

Agraim acte Pro Euscadi i demanem que tinguin una realitat als fronts obrerts de Catalunya».

Signen Bonet, Pinyol, Soler, Joan Miquel i altres.

Divisió 30

Tots els militans que estan amb permís fins el dia 9 inclouen a presentar-se sense falta el dia 10, a les set del matí, a l'estació de França, per sortir cap al front.

A l'esquerra: El campanar de Vinyols, escenari del primer «gran pregó» de Pedret - A la dreta: Ja hem arribat! Pedret, al sostre del «Bala de Plata», dona el cistell a la dona més popular del poble: «La vídua de Vinyols» (Boada)

ta de cirerer i una cara sense afeïtat, identifiquen el carter-agutzil-pregoner de Vinyols.

Però la sola figura de Pedret, és prou garantida perquè se us faci simpàtic. La seva còccia, adornada per una gran multitud de cabells blancs, li dona un aire d'intel·ligència, i la seva cara colorada pel sol, és un símbol de gran incognició. Aquell bon home, ens fa l'efecte que ha patit molt per fer-se pas a la vida. Deu tenir uns cinquanta anys, però en representa uns seixanta-cinc. Això és més fort que un mall.

Són molts els qui ens han dit que Pedret té una vida força interessant, però és explicada als diaris, però el mal és que sempre que hem intentat enfocar la «Leika» al carter,

tapota. Al sostre, per sobre els patifes, a tot arreu, els soldats han trobat un lloc confortable. Sempre que no sigui fer tard al ranxo...

El cotxe va d'un costat a l'altre com si es tractés d'un balandre. La carretera, tota ella, és foradada. Simbla talment que hagi passat la veurola. Al costat nostre, l'incommensurable carter. Amb la mateixa vestimenta que una setmana abans, però afegint-hi ara unes ulleres fumades, i una carter de cuir per portar les cartes, i un paraigües «omílit». Ell diu que és una ombrellita.

Pedret, torna a estar atòrpic. Està content. Naturalment que abans nosaltres li hem hagut de dir que «allò» del vi era un robatori.

Ell ens correspon amb tota amabilitat, i fins i tot ens ha que ens deixarà retratar.

bé posen el conductor i el cobrador del «Bala de Plata». Dos «fororers» que ningú no va cridar, però que són molt bons xicots, i, a més, a dir que són molt decoratius per a aquells afers.

Ens acomodem... Al «Bala de plata» hi hem promès un reportatge un altre dia.

Ens quedem un xic a la carretera. Torront amunt, veiem pujar mica collejant, el bon amic Pedret. Va voltant per la xicalla que, per cert, l'estimen molt.

Encara, però, sentim que rep el Joanet.

Com jo m'assabentí que no promès... J. LORENZO-MILAN

Riudoms, 5 - 6 - 1937.

HAUREU DE PAGAR ELS LLOGUERS DE FEBRER I MARÇ

La Comissió Mixta d'Administració i Control de la Propietat Urbana fa arribar als ciutadans de Barcelona que no han satisfet encara l'import dels respectius lloguers corresponents als mesos de febrer i març, que tenen l'obligació de fer-ho durant el termini de vuit dies.

Aquesta Comissió prendrà les mesures pertinents en contra d'aquells que, transcorregut l'esmentat termini, continuen en descobert en el pagament dels lloguers essencials.

STALIN ES CASA

Serà per tercera vegada

Londres, 9. — Segons el corresponent del «Daily Express», a Varsòvia, Stalin pensa tornar a casar-se, probablement a final de tardor d'aquest any.

La seva tercera dona seria Irene Sobolova, cap de societat al Comissariat de la Indústria pesada.

Stalin s'havia fixat en ella, fa quatre anys, quan Irene Sobolova li mostrà un reportatge tècnic. Des d'aquella ocasió, tenia cura de l'enllaçament entre el Comissariat de la Indústria pesada i el Kremlin.

CATALUNYA A L'EXPOSICIO DE PARIS

Proseguint en els treballs que han de portar a bon terme la participació de Catalunya a l'Exposició de París, s'ha reunit el Comitè encarregat d'aquesta comissió.

A aquesta reunió, celebrada al Palau de la Generalitat, assistiren, sota la presidència d'Antoni M. Sbert, president del Comitè, els següents membres d'aquest: Preses i Vergés, de la Conselleria d'Economia; Escoria, per la d'Agricultura; Mas Parera, per la de Finances; Ochoa, per la Secretaria de Relacions Exteriors de la Presidència de la Generalitat de Catalunya i Miravittles, comissari de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, com a secretari executiu del Comitè.

En el curs de l'esmentada reunió, entre altres acords veritablement importants per al bon èxit de la nostra participació al gran Certamen que té lloc aquesta dies a la capital de França, fou pres el de trametre tot seguit a París el locutor Sala, per tal que retransmeti les primeres manifestacions catalanes que han de tenir lloc en el clos de l'Exposició. Aquests actes, alguns dels quals pel seu relleu volem assenyalar, seran, entre altres, la inauguració del Pavelló Espanyol, inauguració de les Seccions Catalanes, obertura de l'Estand de la Premsa Catalana a la Secció de la Premsa Internacional, participació de Catalunya en els Festivals de Dansa Internacional, etc., etc.

Tot fa preveure, doncs, que els encarregats que Catalunya participi a l'Exposició de París han tingut cura que el nostre país hi sigui dignament representat, tenint en compte els més ínfims detalls. Còles que així sigui, ja que no s'ha d'oblidar l'interès extraordinari que totes les nostres manifestacions avui desperten a tot el món convergent aquests dies a París amb motiu de la seva extraordinària Exposició.

La Conselleria d'Economia, vetllant pels alts interessos de la indústria catalana, en oportunitat de l'Exposició Internacional que es celebra a París ha estructurat un vast pla d'expansió comercial en el qual tenen cubada totes les indústries catalanes per a l'exportació. A aquest objecte, les invita perquè fins al dia 18 del corrent mes presentin al Departament corresponent d'aquesta Conselleria el mostri complet de la seva producció amb una relació exacta dels seus estocs, capacitat de producció, preus, condicions, embalatges, etc., o sigui totes aquelles dades que puguin facilitar-nos d'una manera clara i precisa l'estudi de les possibilitats d'exportació de cadascun dels articles a tractar les quals dades hauran d'ésser-nos il·lustrades per persona competent, per tal que pugui aclarir-nos tots els dubtes i ampliar-nos-les si s'escau.

De conformitat a les característiques de la seva producció, cada indústria haurà de presentar les dades esmentades al Departament que li pertanyi i que a continuació s'esmenten detallats per rams:

Pis quart, primera porta, Alimentació. Pis segon, segona porta, Construcció. Pis tercer, segona porta, Sanitat (especialitat farmacèutica i material sanitari). Pis quart, primera porta, Producció metal·lúrgica i Minera. Pis segon, segona porta, Comissaria de Producció Tèxtil. Pis quart, segona porta, Producció química (Productes químics i Petrol). Pis tercer, primera porta, Comissaria de la Fusta. Pis segon, segona porta, Comissaria del Suro.

SEMBLA CONFIRMAR-SE QUE MOLA FOU VÍCTIMA D'UN ATEMPTAT

Balona, 9. — Circula insistentment el rumor segons el qual el general Mola hauria estat víctima d'un atemptat i no d'un accident. Semblen confirmar aquesta suposició les mesures de repressió preses per les autoritats faccioses.

Han estat practicades nombroses detencions a Vitoria i Durango. Han estat empresonades totes les persones que es trobaven prop de l'avió en el qual Mola trobà la mort. Aduch hom afegeix que diverses persones han estat executades.